

[Kaj Hansen]

Til sidst i denne omgang behandler vi forslag til lov om ejerlejligheder, hvor der jo ikke kommer noget revolutionært fra boligministeren, til trods for at selv statsministeren ved festlige lejligheder lufter tanken om, at det kan da godt være, det kan blive nødvendigt at forbyde udstykning af ejendomme i ejerlejligheder, og det kan også være nødvendigt at forbyde salg af de udstykkede lejligheder, som hidtil ikke har været solgt.

Der er 4 partier, der gerne vil hjælpe boligministeren på vej: det er DKP, det er retsforbundet, det er VS, og det er med tilslutning fra SF. Vi har stillet ændringsforslag nr. 2, og hvis man vedtager det ændringsforslag, så har man i realiteten skabt et forbud mod fortsat udstykning af ejendomme i ejerlejligheder og forbud mod, at ikke-solgte ejerlejligheder kan sælges.

En sådan vedtagelse ville være en velgering for hele samfundet. Det ville også hjælpe lidt på vores valutabalace, idet de store midler, der tjenes ved salg af ejerlejligheder, jo går ud i forbruget og er med til at forrykke hele vores valutabalace.

Jeg kan se, den røde lampe lyser, og jeg synes, det ville være en god afslutning at sige: det ændringsforslag kan vedtages. Hvis socialdemokratiet vil, så har vi sørget for resten af flertallet.

Niels Helveg Petersen (RV):

Flere talere har været inde på spørgsmålet om lejeværdi. Jeg vil, hvad det angår, helt henvise til næste punkt på dagsordenen, hvor denne sag jo er opført.

Jeg vil generelt sige om det, der er resultatet af boligforligsdrøftelserne, at det viste sig hurtigt under disse forhandlinger, at regeringspartierne var villige til at lytte, villige til at forhandle, og når det er tilfældet, så er det for det radikale venstre på dette område som på alle andre sådan, at kan vi få rimelig indflydelse på resultatet, selv om regeringspartierne jo i forvejen er sikret et flertal, ja, så gør vi det, og så gør vi det med glæde.

Det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti valgte at træde ud af forhandlingerne på et tidligt tidspunkt med begrundelser, der efter min opfattelse var overordentlig søgte. Hvis disse partier var blevet ved forhandlingsbordet, ville de have oplevet en forhandling, hvor

der blev gjort anstrengelser fra alle sider for at finde rimelige resultater.

Herved er boligforliget blevet mindre omfattende, end vi har været vant til i boligpolitikken i de senere år, og det er for så vidt beklageligt, men forliget er dog solidt nok og vil også kunne bære over en valgdag. Det er jo en af hovedgrundene til, at det er vigtigt med lidt bredere enighed om boligpolitikken end om så meget andet; det, man finder frem til, skal jo gerne kunne holde.

Der er ikke med det sæt af boligforslag, der ligger her, tale om noget, man kan kalde en stor reform. Det, der er tale om her, er en tilretning og ajourføring af en lang række forhold.

Jeg vil gerne til en begyndelse slå fast, hvad jeg også gjorde ved forslagene førstebehandling, at set fra et radikalt synspunkt er regeringsoplægget, det oprindelige SV-oplæg, født med to meget væsentlige mangler.

Før det første, at man ikke tager fat på spørgsmålene, der knytter sig til ejerboligerne skatteregler, og finder frem til en rimeligere og mere omfattende nyordning på dette område. Man angriber derved heller ikke årsagen til stærke prisstigninger på ejerboligerne, og endvidere indgår slet ikke i forhandlingerne under nogen form forslag om værdistigningsindgreb.

En anden hovedskavank ved forslagene var, at man bygger videre på den bestående rentesikringsordning. Man lagde ikke frem forslag til en ny finansieringsmetode for det almenyttige byggeri. Det mener vi faktisk der er god grund til at gøre. Rentesikringsordningen er ikke skabt til en situation som den nuværende med så højt et renteniveau. Vi ved af erfaring, at aftrapning af rentesikringen giver en lang række problemer, og dem er man ikke uden videre ude over selv ved de forskellige tiltag, som her gennemføres.

Det radikale venstre har forsøgt at samle sine kræfter på to hovedområder i disse forhandlinger. For det første ønsker vi at medvirke til – i nogle tilfælde at inspirere til – og støtte helt konkrete forbedringer i det oprindelig forelagte. For det andet ønsker vi at medvirke til at placere hele spørgsmålet om andelsboligens fremtid stærkere i forhandlingerne.